

ყოველ დღე ორშაბათს გარდა

რედაქცია: სოლოლაკზე, სერ-გიევის ქუჩაზე, ივ. ამირალოვის სახლში, № 8.

კანტორა რედაქციისა: სერ-გიევის ქუჩაზე, ივ. ამირალოვის სახლში, № 8.

ხელის-მოწერა მიიღება კანტორაში. ბარეშე მცხოვრებთათვის: ВЪ ТИШ. ВЪ РЕДАКЦІЮ ГАЗ. „ДРОСЪА“.

გაზეთის ფასი: მთელის წლი-სა—8 მან., ნახევარ წლიხა—4 მან. და 50 კაპ., ოთხის თვის—3 მან.

დროება

ცალკე ნომერი ღირს შაშხრათ

განცხადება: მიიღება ქართულს, რუსულს, სომხურს და სხვა ენებზე.

ფასი განცხადებისა: დიდი ასო-ებით ასოზე—1 კაპ., ასო-მთავრულით სტრიქონზე—8 კაპ., ჩვეულებრივის ცი-ცეროთი—5 კაპ., პატარა—4 კაპ.

რედაქციას უფლება აქვს გაას-წილოს და შეამოკლოს დასაბეჭდათ გამოგზავნილი სტატიები. დაუბეჭდელი სტატიები ავტორს არ დაუბრუნდება.

ტელეგრაფები

(ხალხთა-შორის ტელეგრაფის სააგენტოსი)

პარიში, 28 აპრილს. ბარეშე საქმეთა მინისტრმა დეპუტატთ პალატაში სიტყვა: ზერ კიდევ არის მოლაპარაკება კონ-გრესის თაობაზე. იმედია, რომ ეს მო-ლაპარაკება მშვიდობიანობით გათავდება. საფრანგეთს ამ საქმეში ინტერესი არ ჰქონია, ის მხოლოდ შესცქეროდა სხვა სახელმწიფოებს და ურჩევდა იმათა, რა-საც საქაროდ ჰხედავდა. საფრანგეთს ყვე-ლა სახელმწიფოებთან კეთილი განწყო-ბილება აქვს.

მენა, 28 აპრილს. მსმალეთი თხოუ-ლობს, რომ რუსებმა აღრიანობოლა-მდინ დასწვან თავის ჯარები; რუსები კი მარტო ჩატალჯიმდინ ან ჩორხუ-მდინ აპირებენ უკან დაწევას. რუსის მთავარ კვარტირამ განაცხადა, რომ პეტერბურლიდამ მოელის ბრძანებას.

მენა, 28 აპრილს. აესტრიის რეისნატ-ში პოლშელ დეპუტატებმა ჰკითხეს სა-მინისტროს—დაიჭერენ აესტრიის ჯარე-ბი ბოსნიას, თუ არაო.

სტამბოლი, 27 აპრილს. შუმლიდამ მალე გაეღენ ოსმალოს ჯარები; დარ-ჩება მხოლოდ ცოტა ჯარი ზარბაზნები-სა და საომარ მასალების დასაცველად. მსმალეთი თხოულობს, რომ იმის-დაგ-ვარ როგორც ჩვენ გავიყვანთ ჩვენ ჯა-რებს, რუსებმაც სხვა ადგილებიდან გაიყ-ვანონ თავის ჯარებიო.

ხეალ, 28-ს, მომეტებული ნაწილი სახმედრო იარაღი და მალაზიები რუსებ-მა სან-სტეფანოვად ჩატალჯიში უნდა გადაიტანონ. ახალი კონტრაქტების ძა-ლით, მეიჯარადრებმა ყველა მასალები და სურსათი აღრიანობოლში უნდა მი-ზიდონ.

პეტერბურლის ბირჟა, 27 აპრილს.

(ხალხთა-შორის ტელეგრაფის სააგენტოსი)

	მან.	კაპ.
ლონდონი	23—50	" "
პისტერდამი	117	" "
ჰამბურგი	196—50	" "
პარიჟი	242	" "
შინაგანი სესხის ბილეთები 5%		
პირველი სესხის	229	75
გეორე სესხის	226	"
ბანკის ბილეთები:		

პირველი გამოცემის	97—12
მეორევი	95—12
მესამევი	95—
მეოთხევი	95—12
აღმოსავლეთის	93—75
ოქრო, 1/2 იმპერიალი	8—30

საქართველო

დღიური

* * * ქალაქში უკვე დაიწყეს მზადება სპარსეთის შაჰის ღირსეულად დასაბე-დრად. შევლა ქუჩებზე, სადაც მისი დი-დებულება გამოივლის ქალაქში შემო-სვლის დროს ჩირაღდნებისა და ფანრე-ბისათვის სვეტებია დარტყობილი, სასახ-ლის პირ-და-პირ, ნაობანტთან გაუკეთე-ბიან სპარსეთის გერბი, რომელიც წარ-მოადგენს ლომსა და მზეს, ლომს ხელ-ში ხმალი უჭირავს და სხვ.

ქალაქის სპარსელები დიდ ფაცა-ფუც-ში და სიხარულში არიან.

ამბობენ, რომ შაჰი 2-საან 3-ს იქნება თფილისშიო. იქას 20 კაციისაგან შემდ-გარი ამალი ახლავს.

* * * პეტერბურლის გახეთებში დაბეჭ-დილია დებემა პატივგარსკის ქალაქის თავისა და იქაური ექიმის, რომელნიც აცხადებენ, რომ ამ მადნის წყლებზე წელს არავითარი სნეულობა, ავთმყო-ფობა და ჭირა არ არისო, ამ ჟამად აქეთკენ მშვენიერი ტაროლები არისო და ვისაც საექიმოდ მოსვლა ჰაურს, ნუ-რაფრის ეშინიან, მობრძანდესო....

* * * ამბობენ, ძასუმოვს რომ ავაზა-კები დასცემიან, რიცხვით 15 კაცამდინ ყოფილან და ცხენებით მოსულან, რომელნიც მანქის ეკლესიასთან დაუბამთ; და ისე წასულან თავის განზრახვის შე-სასრულებელად; შემდეგ დაბრუნებულან, შემსხდარან ისევ თავიანთ ცხენებზე და დაუბრკოლებლივ წასულან. ამბობენ, თვითონ ძასუმოვი მძიმედ არ არის და-ჭრილი; უკანიდამ აქვს მხარში რევოლ-ვერის ტყვია მოხვედრილიო და თუმცა ტყვია არ ამოუღიათ ჯერ, მაგრამ სიკვ-დილით არა უშავს-რაო.

* * * მტკვარი ამ ჟამად ძალიან ადი-დებულია. ბუშინ, საღამოს 3 საათზე მუხრანთან ხიდის (ძასუმოვის) პარამის მავთული გაუგლეჯია წყალს, გადაუბრუ-ნებია და, როგორც გვითხრეს, 5 კაცი

გადავარდნილა წყალში; მაგრამ, ღეთით ყველანი მშვიდობით გამოუყვანიათ.

* * * სურამისა და ხაშურის სტანცაებს შუა რკინის გზის ორი ყარაული სატა-ძე და წანავა ორივე მოკლულები უნახავთ საყარაულო ბუდკაში.

ამბობენ, ავაზაკებისაგან უნდა იყენენ ეს საწყლები მოკლული, რადგან ბუ-კაში მხოლოდ ერთი-ლა დამტვრეული ღია ზანდუკი იყო დარჩენილი, სხვა ყვე-ლაფერი წადებულია.

ამ საქმის თაობაზე გამოძიებაა დანი-შნული..

* * * შახის უეზლში და განსაკუთრე-ბით შარაიხში კალია გაჩენილა.

* * * მმართველობის მოამბეში "გა-მოცხადებულია უმაღლესი ბრძანება, რომლის ძალითაც ახალი მედალი გა-მოიცემა მსმალეთთან ომის სახსოვრად. ეს მედალი სამგვარი იქნება: ა) მო-ვერ(ცხლილი თითბრის (ბრონზის) მიე-ცემა ყველა იმ მეომარს, რომელიც ომის განმავლობაში რომელსამე ბრძო-ლაში დასწრებია; ბ) შავი ბრონძის მე-დალი მიეცემა იმათ, ვინც ბრძოლაში არ დასწრებია და გ) ვერცხლის მედალი იმას, ვინც შიპკოს მთებში მსახურებ-დნენ და აგრეთვე ვინც შაიხეთის და-ცვაში მიიღო მონაწილეობა.

„დროების“ კორმისპონდენცია

სიღნაღი, 18 აპრილს. ზაზაფხულის სიტომ მთელი დედა-მიწა გააღვიძა. ზამ-თრის სიცივისაგან დიხუთილი მცენა-რეები ეღირსნენ წელში გამართვას და ახალი სამოსლით შემოსვას. შიბინებს მდგლო და ათას ფეროვანი ყვავილები ამოდ სუნნელებას ჰფენენ. მერცხლის ტკბილი ჭაჭკიკო, სხვა-და-სხვა მფრინ-ველთა სტვენა-გალობა, მწვრთ ღულუ-ნი, მათი მხიარული მოძრაობა და გაუწყ-ყნარებლო ფაცა-ფუცი მეტად ამკობენ ბუნებას...

ამ მშვენიერ გაზაფხულის სიტურფემ ჩვენი სიღნაღელებიც გააღვიძა; ორთავე მოედნებზე ჩვეულებრივი ქოთქოთი და ტარბარი გაიმართა. საითაც გაიხედოთ, ყველანი საზაფხულო ტანისამოსში გა-მოწყობულან: ჩინოვნიკს პალტო მოუ-შორებია, ხელში თეთრი კიტელი უჭი-რავს და მიეჩქარება მკერვალთან შესა-კვრად; გულგადაღალნილი და დაკაპი-წებული მიკიტანი საესე ხელადებს მწვა-

რუსის აზრები

რუსეთის მზადება

ჩვენი გაზეთის გუშინდელს ნომერში მოყვანილია ერთი ფრანკო-რუსული გაზეთის ცნობა იმის თაობაზე, რომ რუსეთის მართველები წინააღმდეგნი არიან რუსეთთან შეერთებისათვის.

დღეს ამავე საგნის შესახებ ჩვენ ვკითხულობთ ინგლისურს გაზეთს „Standard“-ში შემდეგი დევეზა:

„სტამბოლი, 13 აპრილს. დიდი მთავარის ნიკოლოზ ნიკოლოზის ძის მოთხოვნის თანახმად, რუსეთის სამხედრო სამინისტრომ ბათუმის ჯარის უფროსს დერვიშ-ფაშას გაუკვანა მიწერილობა, რომ ბათუმიდამ და მთელი ლაზისტანიდამ (?) გაიყვანოს ჯარები და ეს მასზე რუსებს დაუთმო.“

„მაგრამ ხალხი წინააღმდეგია ამ განკარგულების; ის პირ-და-პირ აცხადებს, რომ თითოეულად შეაკვდებიან რუსებს და არ დაემორჩილებიან ამ ბრძანებას, არ შეუერთდებიან რუსეთს. ამბობენ, რომ არეულობა მოხდება.“

„ბათუმსა და ტრაპიზონს შუა მცხოვრებ ხალხს უკვე მოუკიდნიათ ხელი თოფ-იარაღისათვის და გამოუცხადებიათ, რომ, თუ რუსეთის მთავრობა არ დაიცვავს იმათ რუსებისაგან, მაშინ თვითონ ეცდებიან დაიკვან თავის ქვეყანა.“

„ამბობენ, რომ ლაზისტანის ზოგიერთი გავლენიანი ბეგები ურჩევენ ხალხს თოფ-იარაღს და ტყვია-წამალს და უქადაგებენ იმათა, რომ რუსეთს არ დაემორჩილოთ.“

მენის გაზეთის „Presse“-ის სიტყვით, ინგლისელებს მიუმხრიათ თავისკენ რამდენიმე ჩერქეზები, რომელთაც თავისიანებში დიდი გავლენა აქვთ და ესენი დაპირებიანო, რომ, თუ რამი იქნება, უკანასკნელი 40,000 ჩერქეზს გამოიყვანთ ბრძოლის ველზე რუსეთის წინააღმდეგო.

ამავე გაზეთის ლონდონელი კორესპონდენტი გვაცნობებს:

„მე მქონდა ამ უკანასკნელ დღეებში ლაპარაკი რამდენსამე წარჩინებულ პირთან, რომელთაც კარგათ იციან პოლიტიკური გარემოება და ამბები და ყველასი ამათი ჰაზრი ის არის, რომ ეს განხეთქილება რუსეთსა და ინგლისს შუა უბრძოლველად არ გათავდება.“

„მას შემდეგ, რაც რუსეთი ცდილობს ბერმანისთან დაახლოებასა და დაკავშირებას, ინგლისიც თავის მხრით საფრანგეთს უახლოვდება, მიკვენ მოგვხსენებათ, რომ ახლანდელნი გამგებელნი საფრანგეთისა (რესპუბლიკელები) წინააღმდეგნი არიან რუსეთისა და ბერმანიის ერთმანერთთან დაკავშირებისა, რადგან ეს დაკავშირება ამ ორ უიმისოთაც ძრიელ სახელმწიფოს უფრო მომეტებულ ძალასა და გავლენას აძლევს მეროპაში. ამიტომ, თუ რამ მოხდა, უნ-

ნებე მოქციევი ყმაწვილებთან მიარბენინებს; აქამომდე დურა ტყავში გამოხვეული ხარაზი ახლა ახალუხი-სინაბარა მოჯდომია დაზვას და ხელ ღონიერთ სცემს მუშტ სამოგვის ნაჭერსა.

მერთი სიტყვით, მკვდრეთით აღდგომას რო იტყვიან, ის ამბავია ჩვენს სიღნაღში ამ ახალ გაზაფხულის პირას. მაგრამ ვაითუ ამ გაზაფხულმაც მალე თავი მოგვაწყინოს, და მერე რაღა შავს წყალს ვეცნეთ?

სხვა ქალაქების - და - გვართ აქ არც თეატრი იმართება არც მასკარადი, არც საღამოები და არც ბალები. მართალია, ჩვენც გვაქვს დროების გასატარებლად ერთი კერძო სახლი, რომელსაც ჩვენი სიღნაღელები სახელად კლუბს უწოდებენ; მაგრამ, საუბედუროდ, ეს ვერ აკმაყოფილებს მთელი საზოგადოების სურვილს. აქ აკრებიება უმეტეს ნაწილად ის პაწაწინა წრე ჩვენი საზოგადოებისა, რომელიც სხვა-და-სხვა ნაირ ქალაქობაში: პროფერანსში, იარალაში, სტოსში, ასონაში და სხვა ამგვარ თამაშობაში კარგა დახელოვნებულია...

თეატრის გამართვას როგორც იქნებოდა ჩვენც მოვახერხებდით და სასარგებლოც იყო ჩვენებურ ზნეობით დაცემული ხალხისათვის, თუ რომ ერთი ქალიც ვინმე აღმოჩენილიყოს ჩვენს სიღნაღში, რომელსაც რომ სულ მცირედი როლის აღება ეკისრნა.

იქნება იფიქროთ, რომ ჩვენში განათლებული მანდილონები არ იპოვებოდნენ? ჰო, არცთუ ვერე ბლომად; მაგრამ ვინც იპოვებიან, იმათაც ზოგს მზეთ-უნახაობა დაუწყია, ზოგს ბარდნიქმანივით უჩინმაჩინის ქუდი დაუხურავს და აღარავის ეჩვენებიან თვალთ!

ამ დღეებში აქ ერთი ვილაც ნემეცია თუ ფრანკო-რუსი თავის ცოლი-თურთ გვესტუმრენ. ასე ამბობენ „ფოკუსნიკები ვართო“ და ჩვენსა სიღნაღელებმაც დიდის პატივის ცემით დაუცადეს კლუბი. მთელი დღეებდელი დღე ქუჭულებიანი კრუხივით დაფუსფუსებს კლუბში ეს ნემეცი, რაღაც საფოკუსო დეკარაციას მართავს ხეალისათვის. იქნება ბძანოს ღმერთმა და ამ ფოკუსების წარმოდგენის დროს ვნახო ვინმე ჩვენებურ ქალებთაგანი! მთუ მართლა უჩინმაჩინის ქუდი არავის ჰხურავს, მივალ და ყველას სათითაოდ ჩავსახებ ყურში: — „ქალებო, არ სჯობია ამ უსარგებლო ფოკუსების ნახვაში ფულის ფანტვას, თეატრის წარმოდგენაში დაგვემართო და ამით მოქუჩებული ფული, შარშან რომ ვილაც-ვილაცები საქალებო შკოლის გახსნას გვპირდებოდნენ, ამას შეეწიროთ-მეთქი?“

მთ „ჰო“ არ მითხრეს, მერე მეტი ღონე აღარ არის, მეც ქუთათურ შეილდისრელივით ნადირობას უნდა მივყო ხელი და სადაც კი ამ ნაირი ქალები შემხედებიან შეუბრალებლივ ვკაწრო...

მ. მნელ-წებულა

და ვითქვით, რომ საფრანგეთი ინგლისის მხარეს დაიჭრეს და ბრძოლაში მიიღებს მონაწილეობას.

ლონდონიდან იწერებიან, რომ ბალტიის ზღვისაკენ გასაგზავნ სამხედრო ხომალდებს ინგლისი პორტლენდის ნავსადგურში აგროვებს და ამზადებსო.

„პოლიტიკურ კორესპონდენციაში“ დაბეჭდილია შემდეგი ტელეგრამა სტამბოლიდან 18 აპრილს მიღებული:

„რუმელიაში მცხოვრებ მუსულმანებისაგან მოუვიდა ინგლისის სტამბოლელ ელჩს დეპუტაცია, რომელმაც გამოუცხადა იმას, რომ, თუ რუსეთთან რამი ატყდა, ჩვენ 40,000 კაცს მოვახმართო.“

ამავე გაზეთის სიტყვით, მგვიბტეს ქედისაც გამოუცხადებია ინგლისისთვის, რომ 20,000 კაცს მოვახმართ რუსეთის წინააღმდეგ ბძოლაშიო და ამას გარდა რამდენსამე სამხედრო ხომალდსაც გათხოვებთო.

ზაზეთს „Indép. Belge“-ში იწერებიან სან-სტეფანოდამ:

„მე დამარწმუნეს, რომ რუსებს ყველაფერი მზათა აქეთ აქაო, რომ ინგლისთან რამი გამოცხადებისა-თანავე დაიჭირონ სტამბოლი და ბუიუქ-დერე. ამას გარდა დიდი მთავრის ნიკოლოზ ნიკოლოზის ძის ბრძანებით, ერთი დივიზია გაიგზავნა ამ დღეებში როდოსტოსაკენ იმ განზრახვით, რომ, როცა საჭიროება მოითხოვს, ბალიბოლს დაეცნენ. მაგრამ ეს ნახევარი კუნძული ისეთ ნაირად არის, როგორც ამბობენ, ინგლისელებისა და რუსების აგან გამაგრებულნი, რომ იმის აღება და ამ მხრით ღარდნელის წყლის დაპყრობა რუსებს არ შეუძლიანთო.“

ზემოხსენებულივე კორესპონდენტი გვაცნობებს, რომ რუსის სამხედრო მთავრობამ ბრძანება გამოსცა 14 აპრილსაო, რომ დღეის შემდეგ ყველა აფიცრები და სალდათები თავის ალაგას იყვენ და აღარავინ აღარ იქნეს დათხოვნილიო.

ზაზეთს „Times“-ში იწერებიან ბერლინიდან, რომ აქაურ ბანკირებს ჰქონდათ ამ დღეებში კრება და გადაწყვიტესო, რომ რუსეთს ფულს ვერ ასესხებენო. ამის გამო, ამბობენ, რომ რუსეთი ახლა ამერიკის ბანკირებთან ცდილობს საქმის დაჭერასაო.

საბაასო

უფ. ა. ჰიზინაძის კორესპონდენციაზე.

(„დროება“, № 79)

იმ წინადადებაში, რომელიც იყო შემოტანილი აქაურ ქალაქის ჩრევაში 20 ამ აპრილს თვისა, და რომელიც მდგომარეობდა მასშიდ, რომ მუთათისის სამო-

ქალაქი საზოგადოებას და შუთაისის ლუბერნიის თავად-აზნაურობას ავშენათ აქ, შუთაისში, სანახევროთ თავიანთი ფულითა ერთი იმისთანა დიდი სახლი, რომელშიაც მოთავსებულნი იყვნენ რიგიანად აზნაურობის ბანკი და საქალაქო სამმართველობა (უპრავე და ღუმა), ეგრეთვე დეპუტატსკი საბრანიე და სხვა რამეები, — და იმ დიდ სახლში აშენებულნი იყვნენ ერთი ზალაცა დამტევი ათასის კაცის კრებისა, — უფ. ა. ჭიჭინაძე ხელმძღვანელი იყო მისი მიუცილებელ საჭიროებას, ისეთ ცხად სარგებლობას, და ისეთ სიადვილეს ამოდენი სახლის აშენებაში, რომ გაკვირვებულა, თუ როგორ ვინმე წინააღმდეგობა აღმოაჩინა ამისა, — და ამის გამო გულ-მოსულს აღარ დაუზოგვია უკადრის სიტყვებით გამოლანძღვა მათი, რომელთაც გაბედეს მასხედ წინააღმდეგობა.

ამ წინადადებაზედ დაკითხულ იქმნა ჩიჭინაძე 27 ხმითა რომელითაღანი შეიღნი არ იყვნენ თანახმანი და ამ შეიღნი გახლდით მცეცა.

უფ. ა. ჭიჭინაძე თავის გულთა მხილავ ნიჭიერებითა სხვა ვერას აწერს იმ შეიღნი კაცის უარის განცხადებასა, თუ არ მასს, რომ ამ პირებს თითონ არ მოუვიდნათ ფიქრში ეს მეცნიერი მოაზრება, ეს ქვეყნის გამკეთებელი ბედნიერება, რომელსაცა შეიცვამდა ხსენებული წინადადება — და იტყვის უფ. ა. ჭიჭინაძე:

„შოველთვის მოიძებნებოდა ისეთი კაცები, რომელთა ვიწრო თავმოყვარეობა სუბილურათ გამოჰყოფს თავსა, როგორც კი იქნება შემოტანილი რომელიმე წინადადება სხვებისაგან და არა ამ თავმოყვარე კაცებისაგან...“

ზარდა ამისა იმ შეიღნი კაცის უარის თქმასა უფ. ა. ჭიჭინაძე მიაწერს კიდევ იმასა, რომ ისინი ფრანგები და არა ქუთათურები და ისეთ განმარტებას აძლევს მათ კაცობას, რომ ესენი გამოჰყავს მას იმისთანა პირებათ, რომელთაც მამულის და შუთაისის საზოგადოების ინტერესი არ მიაჩნიათ არაფრათა, — და უეჭველად ამას ასე ჰფიქრობს უფ. ა. ჭიჭინაძე მის გამო, რომ ამ შეიღნი პირთა არ გააჩნიათ მითომ შუთაისში არავითარი მამული, რომ ისინი არიან მითომ უშვილოდირანი და უცხო ქვეყნის შთამომავალინი.

„და მართლათაც ფრანგები არიან ესენი,“ ამბობს უფ. ა. ჭიჭინაძე. „ძლიერ ძვირათ ნახამს კაცი, რომ ესენი წინააღმდეგები არ იყვნენ ჩიჭინის დანარჩენი ნაწილისა და მერე იმ საფუძვლით, როგორც ზემოთ ვსთქვიო...“

მიკვირს ესრეთი მსუბუქი მსჯელობა, ესრეთი ცილისწამება, და ასე უკადრისი მოხსენება მათი, რომელთაც გაუბედნიათ თავიანთი ჰაზრის თავისუფლად წარმოთქმა საზოგადოებაში! მიკვირს ამგვარი დესპოტიური მოთხოვნისება, რომ მე ასე მგონია ეს საქმეო, მე ეს ასე მესმისო, და შენც უეჭველად ასე უნდა გესმოდესო და ვაი შენი ბრალი, თუ გაბედე შენ ჩემ სურვილზედ უთახმოზაო... არ დაგზოგამ არაფრითაო, გამოგიყვან სულელათა, ბრიყულ თავმოყვა-

რეთა, ორგულათა, ორპითათაო, სამშობლო ქვეყნის მუხანათად, ფრანგთ, გიურათო... ამ ერთ, ამნაირად ვილაპარაკებ, ვიქაქანებ ყველგან შენზედაო; ასე ამნაირად დავბეჭდამ გაზეთშიო — თუ გაბედე და სთქვი შეიგიაო, როდესაც მე ვამბობ თეთრიაო!

არა! არ არის საკადრისი ამისთანა მწერლობა პატროსან და განათლებულ კაცისთვის და მეტადრე უფ. ა. ჭიჭინაძისთვის, რომელსაც მიუღია თავის თავზედ მიძიმე მოვალეობა ყმარწვილების კეთილ-გონიერი აღზრდისა.

მართალია, ენა უძელოა და ენაზე კაცს ბევრი რამე მოადგება ხოლმე, მეტადრე, თუ გულ-ფიცხი და გულ-მოსულია; მაგრამ როდესაც კაცი თავის ნაფიქრს საბეჭდავთ გზავნის გაზეთში, რომ სხვებმაც წაიკითხონო, მაშინ ურიგო არ იქმნება, რომ იმ მწერალმაც მოიგონოს ეს ჭკვიანური და გამაფრთხილებელი ანდაზა: „ათჯელ გაზომეო და ერთხელ გამოსტერო...“ მეტადრე მაშინ, როდესაც შეეხება ის თავის ნაწერშიდ მისადმი უცნობ კაცის პატროსნებასა..

უფ. ა. ჭიჭინაძე, როგორც სჩანს იმის ნაწერიდან, ისეთ საზოგადო სარგებლობას ხელმძღვანელი და იმავე სახლში შუთაისის სამოქალაქო გამგებლობის (უპრავეს და ღუმის) და მასთანვე აზნაურობის ბანკისა დაბინავენას, რომ საჭიროთაც არ ხელმძღვანელი დასამტევილად წარმოგვიდგინოს ჩვენ რაიმე მოაზრება; მისი ჰაზრით, ეს არის აქსიომა, ისეთი ცხადი რამე, რომელიც არ მოითხოვს არავითარ დამტევილებასა.

ჩემის ჰაზრით კი ამ შეერთებაში, ამ ორი სხვა-და-სხვა საზოგადოების ამხანაგობაში ერთ საზიარო მამულის შესაძენად და მიგ ერთად დასაბინავენებლად არ იბრუნება არა ვითარი საჭიროება, არც სარგებლობა, და მომავალ დროისთვის ეს შეამხანაგება ერთს მამულში დარჩება შესავიწროებლად და სანაწურად ქალაქის საზოგადოებისთვის.

ზასაღვილებლად ამა საზიარო შენობისა უფ. ა. ჭიჭინაძე ეფუძნება მას, რომ მითომ ქალაქ შუთაისს ბევრი საშუალება აქვს ამისთანა შენობისთვისაო; მაგალითად თავისი საკუთარი ქვაო, კირი და სილაო; დავიწყებია მხოლოდ, რომ შუთაისს ამის გარდა აქვს საკუთარი სალორისის საფიცრე ტყე და საკუთარი რიონის წყალი კირის ასარევათ და ყალო-მიწა აგურის გასაკეთებლად.

ამგვარი გადგოლება ამოდენი, შენობისა, რომელსაც მოუწდება რამდენიმე ათასი თუმანი ემზავსება იმასა რომ კაცს სახლში რამდენიმე საყენი სილა ეყაროს და მის გამო სახლის აშენება მოინდომოს; ანუ ვინმე პედაგოგმა გაიადვილოს ასა, ანუ ორასი ყმაწვილის პანსიონის გახსნა იმ იმედით რომ სახლში ბატები მყავსო და შავი რქებისთვის საწერათ ბატის ფრთის კალმის ყიდვა აღარ დამჭირდებაო.

მნლა კი მჯერა, რომ სწორეთ მართალი ამბავი უნდა იყოს ეს მოთხოვნა; სადღაც ერთ კაცს უპოვნია ცხენის ერ-

თი ნალიო და უთქვიო: ბარემ სამ ნალსაც ვიყიდო და მერე ერთ ცხენსა და უნავისაო; ისე რომ საქუთარო ცხენი მეყოლება და ცხენის უნავსა დამეხარჯებო, და იმაზედ კი აღარ უფიქრია, რომ ამდენი რამის საყიდავათ ექვსი შაურის მეტი არ ჰქონია მას ჯიბეში.

ნეტავ უანგარიშნია თუ არა უფ. ა. ჭიჭინაძეს, თუ რამდენ ეკონომიას შეარდგენს შუთაისის სამოქალაქო საზოგადოებისთვის იმ დიდ სახლის ასაშენებლად ისა, რომ შუთაისს აქვს თავისი საკუთარი ქვის და სილის მადნები? ნეტავ იცის, თუ არა უფ. ა. ჭიჭინაძემ — შუთაისის სამოქალაქო საზოგადოება რის პატრონია? რამდენი გასესხებული, ანუ ბანკში შეტანილი ფული აქვს მასა? შეუტყვი, თუ არა, რომ შუთაისის შემოსავალი უფრო ნიკლებია, ვიდრე მისი აუცილებელი ხარჯი? იცის, თუ არა, რამდენია ხიდის ვალი, რომელიც დღევანდლამდე უნდა გადახდილიყო და უფულობის გამო ვერ გადახდილა და რამდენია ხიდის დროებით შემოსავალი, რომელიც აქამდინაც უნდა მოსპობილიყო, მაგრამ უფულობის გამო ვერ მოსპობილა? იცის, თუ არა, რამდენი რამე, ისე საჭირო, როგორც სასმელი წყალი და საჭმელი პური, ეჭირება ამ ჩვენ შუთაისის და ეჭირება უმეტეს, ვიდრე სასახლის აშენება ათასი კაცის დამტევი ზალითა?

ღარწმუნებული ბრძანებოდეს უფ. ა. ჭიჭინაძე, რომ ვისაც პირველად მოუვიდა ფიქრში ამ გვარი სახლის აშენება, ის მისადარებელი არ არის არც შუტემბერგთანა, არც სტეფენსონთანა და სხვა ამ გვარ სახელოვან აღმომჩენელ პირებთანა.

ღარწმუნებული ბრძანებოდეს, რომ გული მე არ დამწყვეტია, შური არ მომსვლია მით რომ მთელი საზოგადოებისთვის ამ გვარი გამაბედნიერებელი აღმოჩენა, როგორც შუთაისში სასახლის აშენება ცარიელი ჯიბითა და ნასესხი ფულითა, პირველს ფიქრში მე არ მომსვლია, არამედ მოსვლია ესრეთი ფიქრი სხვა შესანიშნავ პირსა.

უფ. ა. ჭიჭინაძეს ყოველივე გარემოება ამ ჩვენი ქალაქისა რომ შეტყო და კარგათ რომ დაფიქრებულნიყო და ეანგარიშა ყოველივე ამ შენობის საგანზე, მაშინ ასე არ დასწერდა და სამოქალაქო რჩევაში ამ საგანზედ ჩვენს ლაპარაკზედ იტყოდა: „ჯერ ძილო და მერე სიზმაროვო!“ მაშინ არ გამოგვიმეტებდა იმ შეიღნი კაცსა ისე უკადრისად სახსენებლად, და იქნება კიდევ ეთქვა იმ ოც კაცზედა, რომ: „მშმაკებს ღვინო არ ჰქონდათ და რუმბებს ბერამდენო.“

3. თუმანიშვილი

შუთაისი, 26 აპრილს.

